

Stk. 5 henviser til muligheden for efter § 14, stk. 4, at træffe beslutning om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler m.v. mellem forældrene og barnet eller den unge.

Kontrol med breve og telefonsamtaler kan således alene ske, når betingelserne i § 14, stk. 4, er opfyldt, herunder at barnet eller den unge har ophold på en døgninstitution. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt med en udtrykkelig angivelse af muligheden for brev- og telefonkontrol for derved at give en fuldstændig oversigt over de reguleringer, der kan ske vedrørende forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge under anbringelsen.

En beslutning om brev- og telefonkontrol kan sammenlignes med en beslutning om overvåget samvær. I begge tilfælde gør hensynet til barnets eller den unges sundhed eller udvikling det ikke påkrævet helt at afskære samværet eller kontakten med forældrene, men barnets eller den unges forhold tilsiger dog, at det er nødvendigt at have kendskab til, hvordan samværet eller kontakten forløber.

Til § 67 a

I bestemmelsen, der er ny, præciseres klageadgangen for de beslutninger, som kommunalbestyrelsen træffer vedrørende barnets eller den unges forhold under opholdet uden for hjemmet. Efter gældende ret betragtes en række af de beslutninger, som det kan være nødvendigt at træffe, når et barn eller en ung er anbragt, som led i bistandens udøvelse. Sådanne beslutninger blev indtil ophævelsen pr. 1. januar 1991 af § 22 i den sociale styrelseslov, jf § 1 i lov nr. 794 af 30. november 1990, vurderet af Socialministeriet og den daværende Socialstyrelse som sociale tilsynsmyndigheder, men disse havde ikke adgang til at ændre en afgørelse, der var truffet af kommunalbestyrelsen. I betænkningen (s. 174 f) foreslår udvalget, at muligheden for at klage til en almindelig ankeinstans udvides til også at omfatte visse af disse spørgsmål.

Afgørende for klageadgangen bliver efter forslaget, om der er truffet en selvstændig beslutning af kommunalbestyrelsen, jf. bistandslovens § 15, hvilket typisk vil være tilfældet, når det drejer sig om spørgsmål omhandlet i planen, eller når spørgsmålet har givet anledning til konflikt med forældremyndighedens indehaver.

Stk. 1 omhandler klageadgangen for forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år. Disse parter kan indbringe beslutninger, som kommunalbestyrelsen træffer vedrørende barnets eller den unges forhold under anbringelsen, beslutninger om omfanget og udøvelsen af samvær og kontakt og beslutninger om overvåget samvær, der vedrører

en periode på indtil 3 måneder, for det sociale ankenævn. En beslutning om ændring af opholdsstedet, der efter den særlige procedure i forslagets § 66 d, stk. 2, træffes af børne- og ungeudvalget, kan indbringes for Ankestyrelsen og landsretten.

Stk. 2 omhandler klageadgangen for den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, men som alene har en aftalt eller en af statsamtet fastsat samværsret. Denne kan indbringe de beslutninger om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og de beslutninger om overvåget samvær, der vedrører en periode på indtil 3 måneder, der angår ham/hende, for det sociale ankenævn.

Til § 68

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov, men overflyttet til et særskilt kapitel, forslagets *kapitel 15 b*, der omhandler døgnophold mv. for voksne, jf. bemærkningerne til § 68 a.

Til § 68 a

Efter forslagets § 36 skal foranstaltninger som hovedregel ophøre ved det 18. år, men visse foranstaltninger kan med den unges samtykke opretholdes, indtil den unge fylder 20 år, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Med den foreliggende bestemmelse bevares muligheden for, at unge, der er fyldt 18 år, også i fremtiden i en periode skal kunne tilbydes støtte i form af ophold i et godkendt opholdssted, jf. § 66 eller plads på en døgninstitution eller mulighed for ambulante behandling på en institution, jf. § 96.

Den gruppe, som er omfattet af tilbudet i den foreslåede bestemmelse, er den gruppe, som efter den gældende bestemmelse i § 36 kan modtage støtte. Det er således ikke tanken at udvide kredsen med personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, hvis deres behov for pleje og behandling dækkes bedre ved ophold i en døgninstitution i henhold til bistandslovens § 112 eller ved ophold i familiepleje eller bofællesskab efter bistandslovens § 68. Det er på den anden side heller ikke tilsigtet at afskære unge med vidtgående fysisk eller psykisk handicap fra at modtage støtte efter forslagets § 68 a, såfremt de efter den gældende bestemmelse i § 36 ville være berettiget til støtte.

Den typiske person, der kan modtage støtte er heretter som hidtil en person i 20'erne med svære adfærds- og misbrugsproblemer, der har behov for et midlertidigt ophold uden for hjemmet for at blive stabiliseret. Det vil være afgørende, om den pågældende under hensyn til sin personlighedsudvikling